

A SIKER HATÁRAI

A halál után majd,
 jaj, a halál után biztos
 büszke leszek, hogy ez is
 milyen jól sikerült,
 nem túl korán, de még idejében,
 hogy a lélekvándorláshoz,
 messze jutni, maradjon elég
 erőm. Nincs is lélekvándorlás!
 – kiabál rám egy hang. Angyalé,
 ördögé? Még odaátról az orvosok?
 Két nap után is újraélesztéssel
 próbálkoznak?

Lehet, hogy
 valami nincs rendben? Semmi
 sincs rendben. Túl fiatal
 voltam, sőt, túl öreg.
 Ez a sok eső szétrobbantja
 a túlvilágot, marad a puszta
 megsemmisülés, angyalokat vezetnek
 el egy gödör szélére agyonlőni,
 az ördögöknek száj- és körömfájásuk van,
 szilánkosan hull róluk a pata,
 a szarv, a felvérzett helyek
 begennyesednek. Az orvosok
 vihognak. Újraélesthethéneek,
 de minek, gyerünk inkább kávézni
 egyet! A pénzüket az automata
 elnyeli. Én föloldódom a boldogság
 űrében, mint a kristálycukor,
 egy kanál összekeveri
 az össze nem tartozót.
 A nemlét bögreszélére
 kristályok rakódnak ki.